

ΟΙΚΟ
νομία

ΝΕΡΟ

ΔΗΜΟΣΙΟ ΑΓΑΘΟ ΣΕ ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑ

☑ **ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, Η ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΑΓΑΘΟΥ... ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ**

☑ **ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΤΑ ΝΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ ΜΕ ΤΟ ΚΑΡΚΙΝΟΓΟΝΟ ΕΞΑΣΘΕΝΕΣ ΧΡΩΜΙΟ**

☑ **ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ: ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΡΟΣΟΧΗ**

ΞΕΔΙΑΝΤΡΟΠΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΑΠ

Ετοιμάζονται να ξεπουλήσουν την κερδοφόρα ΕΥΔΑΠ στα 300 εκατ. ευρώ, τη στιγμή που το 2012 είχε κέρδη ύψους 48 εκατ. ευρώ. Είναι αποφασισμένη η κυβέρνηση να προωθήσει το επόμενο διάστημα την ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ και της ΕΥΑΘ (Εταιρεία Ύδρευσης και Αποχέτευσης Θεσσαλονίκης), όπως υποδηλώνουν μια σειρά εξελίξεις των τελευταίων εβδομάδων: Συγκεκριμένα, από την τροπολογία που ενσωματώθηκε σ' ένα άσχετο νομοσχέδιο για τον τουρισμό, στην οποία προβλέπονται ο συμψηφισμός των χρεών μεταξύ της ΕΥΔΑΠ και του Δημοσίου και η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας ώστε η ΕΥΔΑΠ να δοθεί στο νέο αγοραστή χωρίς τα «βαρίδια» ακόμη κι αυτών των σημερινών εργατικών αμοιβών, μέχρι την απόφαση τροποποίησης του καταστατικού της που έλαβε η γενική συνέλευση των μετόχων της ΕΥΔΑΠ, ώστε πλέον να είναι δυνατή η πώληση ακόμη και ποσοστού άνω του 49% του

μετοχικού της κεφαλαίου.

Το Ταμείο Ξεπουλήματος (ΤΑΙΠΕΔ) έχει στην κατοχή του ποσοστό ύψους 61,33%. Το πόσο νόμιμα τού δόθηκε αυτό το ποσοστό είναι κάτι που οφείλει να διερευνήσει η δικαιοσύνη συν το δικαίωμά του να το ξεπουλήσει. Η ιστορία σε δεκάδες περιπτώσεις στο εξωτερικό λέει ότι αργά ή γρήγορα το Ελληνικό Δημόσιο -άγνωστο, φυσικά, από τώρα με ποια μορφή- θα κληθεί να διαχειριστεί τα σπασμένα που θα αφήσουν πίσω τους οι ιδιώτες. Η πώληση της ΕΥΔΑΠ, ωστόσο, συνιστά ήδη σκάνδαλο.

Η ΕΥΔΑΠ διαθέτει πελατολόγιο 4,3 εκατομμυρίων νοικοκυριών (2.020.000 συνδέσεις), ενώ το μήκος των αγωγών της ανέρχεται σε 9.500 χλμ. Ο τομέας της αποχέτευσης εξυπηρετεί 3,5 εκατομμύρια κατοίκους, ενώ το συνολικό μήκος των συγκεκριμένων αγωγών ανέρχεται σε 6.000 χλμ. Αν σε αυτά να προσθέσουμε τρία μεγάλα διυλιστήρια κι ένα τεράστιο δίκτυο δεξαμενών,

έχουμε μια συνολική αξία που ανέρχεται, με συντηρητικές εκτιμήσεις, σε **6,5 δις ευρώ**. Αυτά είναι τα χρήματα που θα έπρεπε να καταβάλει σήμερα οποιοσδήποτε (Δημόσιο ή ιδιώτης) επιχειρούσε να κατασκευάσει εξ αρχής αυτή την πολύτιμη υποδομή, που δίνει τη δυνατότητα διύλισης 1,5 εκατομμυρίου κ.μ. νερού την ημέρα ώστε να καταναλώνεται περίπου 1 εκατομμύριο κ.μ. νερού.

Με βάση όμως τη χρηματιστηριακή αξία, όπως έχει διαμορφωθεί στο πλαίσιο της ραγδαίας υποτίμησης της τιμής των μετοχών των τελευταίων ετών, η ΕΥΔΑΠ **θα πωληθεί γύρω στα 300 εκατ. ευρώ!** Αυτά είναι τα χρήματα που αναμένεται να εισπράξει το ΤΑΙΠΕΔ από την πώληση του μεριδίου των μετοχών που κατέχει και αυτός φαίνεται να είναι και ο λόγος για τον οποίο η τρόικα πιέζει για να προωθηθεί η ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ και άλλων δημοσίων επιχειρήσεων.

Η πώληση της ΕΥΔΑΠ είναι όμως αδικαιολόγητη ανεξαρτήτως τιμήματος,

εφόσον δεν πρόκειται για ζημιόγωνα επιχείρηση που επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό. Στην πραγματικότητα, η πώληση της ΕΥΔΑΠ και της ΕΥΑΘ θα επιδεινώσει μακροπρόθεσμα τη δημοσιονομική κρίση, γιατί το Δημόσιο θα στερηθεί τα έσοδα που δημιουργεί η κερδοφόρα ΕΥΔΑΠ, η οποία μόνο το 2012 είχε κέρδη ύψους 48 εκατ. ευρώ, ενώ το 2011 είχε κέρδη 26 εκατ., 11 εκατ. το 2010 και 18 εκατ. ευρώ το 2009. Φέτος, δε, μόνο το α' τρίμηνο κατέγραψε κέρδη ύψους 12 εκατ. ευρώ

«Με το μισό ευρώ που χρεώνουν σήμερα οι ιδιώτες το μπουκαλάκι του μισού λίτρου η ΕΥΔΑΠ προσφέρει 1.000 λίτρα, όχι μισό. Με την ίδια τιμή εμείς θα προσφέραμε δύο χιλιάδες μπουκαλάκια» αναφέρει ο ο Βασίλης Τσόκαλης, εργάτης στις βλάβες και μέλος του Δ.Σ. του συλλόγου. Σχολιάζει επίσης πως «το πρόβλημα ήταν η γάγγραινα των εργολάβων, που στο παρελθόν δραστηριοποιούνταν στις νέες συνδέσεις. Μετά το θάνατο όμως της οικοδομής μεταφέρθηκαν στις βλάβες.

Ως αποτέλεσμα, οι κακοτεχνίες οργιάζουν, τα κόστη έχουν εκτοξευθεί και μαζί κι η... κοροϊδία, με επισκευές αγωγών σε δρόμους όπου δεν υπάρχουν καν αγωγοί! Η διοίκηση, μάλιστα, για να καλύψει την ορμητική τους είσοδο σε αυτό τον τομέα (κατά 65% έχουν αυξηθεί οι εργολαβίες από πέροι) καταχωρεί τις σχετικές δαπάνες στο επενδυτικό πρόγραμμα! Δημιουργική λογιστική για χάρη των εργολάβων. Οι εργολαβίες ανθούν σε κάθε τομέα: από τη διαχείριση του τηλεφωνικού κέντρου των βλαβών (1022) μέχρι την ανάθεση της φύλαξης του φράγματος του Μόρνου σε εταιρεία security, παρά το γεγονός ότι έχει κρίσιμη σημασία για τη δημόσια υγεία, και φυσικά την Ψυτάλλεια, την οποία με όρους μονοπωλιακούς διαχειρίζεται ιδιώτης, χωρίς να κάνει γνωστή την τεχνολογία που χρησιμοποιεί. Έτσι, εξασφαλίζει την αέναη ανανέωση των συμβολαίων συντήρησης και διαχείρι-

σης, επιβάλλοντας εξωφρενικά κόστη.

Στον αντίποδα αυτής της λειτουργίας, οι εργαζόμενοι διεκδικούμε την εκβάθρων αλλαγή του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας, που θα αποκλείει κάθε διαδικασία πώλησης και θα περιλαμβάνει ακόμη και την έξοδο από το Χρηματιστήριο, εξασφαλίζοντας όμως την απρόσκοπτη παροχή άφθονου, φθηνού και ποιοτικού νερού σε κάθε οικογένεια. Ακόμη και των φτωχών και των ανέργων, κι όχι όπως συμβαίνει σήμερα, που η ΕΥΔΑΠ προχωρά σε κατασχέσεις σπιτιών ακόμη και ανέργων από το Πέραμα οι οποίοι δεν έχουν να πληρώσουν τους λογαριασμούς τους».

Τέλος, καθόλου αμελητέας σημασίας δεν είναι και το κύμα απολύσεων που θα ακολουθήσει την ιδιωτικοποίηση. Οι εργαζόμενοι στην ΕΥΔΑΠ από 5.100 το 2003 ήδη έχουν μειωθεί στους 2.300 και οι φήμες λένε ότι οι επίδοξοι αγοραστές έχουν διαμηνύσει στο ΤΑΙΠΕΔ πως τη θέλουν με 800 άτομα προσωπικό, αποδεικνύοντας έτσι πως οι ιδιωτικοποιήσεις αυξάνουν την ανεργία και τη φτώχεια. Προφανώς για την ποιότητα του νερού που θα μας προσφέρουν οι ιδιώτες τόσο εργαζόμενοι αρκούν.

Όλα αυτά βέβαια σχετίζονται άμεσα με τη διεθνή επικαιρότητα στο ζήτημα της ιδιωτικοποίησης του νερού. Ήδη, όπως αποκάλυψε πρόσφατα η Wall Street Journal, ορισμένες από τις μεγαλύτερες βιομηχανίες αλλά και μερικά από τα γνωστότερα «αρπακτικά» της Wall Street επενδύουν δισεκατομμύρια δολάρια αγοράζοντας δίκτυα ύδρευσης ή τεράστιες ποσότητες νερού για ύδρευση και άρδευση. Ανάμεσά τους συναντά κανείς ονόματα όπως της General Electric στις ΗΠΑ και της Siemens στην Ευρώπη, ενώ τους τελευταίους μήνες αυξάνουν συνεχώς την παρουσία τους τράπεζες και άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα πως η Goldman Sachs. Πριν από δύο χρόνια, μάλιστα, αναλυτές της Citigroup ανέφεραν ότι πολύ σύντομα το νερό θα αποτελεί σημαντικότερη επένδυση σε φυσικά προϊόντα, αφήνοντας σε δεύτερη μοίρα το πετρέλαιο, τον χαλκό, τα αγροτικά προϊόντα και τα πολύτιμα μέταλλα.

Για το βρετανικό περιοδικό Economist η εικόνα του παιδιού σε χωριό της Ινδίας που περιμένει υπομονετικά μπροστά σε ένα μηχανήμα που θυμίζει αρκετά

τα ATM μιας τράπεζας, με τη διαφορά ότι το μηχανήμα παίρνει λεφτά για να δώσει μικρές ποσότητες νερού, αποτελεί ένα θαύμα της ιδιωτικής πρωτοβουλίας που προσφέρει πόσιμο νερό σε περιοχές οι οποίες επί χρόνια αντιμετώπιζαν σημαντικά προβλήματα ύδρευσης. Για δεκάδες οργανώσεις και ερευνητές όμως δεν είναι παρά μια εικόνα από το μέλλον ενός πλανήτη όπου το νερό θα έχει πάψει οριστικά να αποτελεί δημόσιο αγαθό και η τελευταία σταγόνα του θα ελέγχεται από μια χούφτα πολυεθνικών.

Σε πρόσφατη έκθεσή της με τίτλο «Υδατικοί πόροι, υποδομές και υπηρεσίες νερού» ομάδα ερευνητών από το ΕΜΠ κατέγραψε ένα προς ένα τα παραδείγματα ιδιωτικοποιήσεων σε όλο τον κόσμο, τα οποία όμως, όπως προκύπτει από την έρευνα, συνδυάζονται πάντα με σκανδαλώδη ποσοστά κέρδους για τους ιδιώτες, άνιση πρόσβαση στο νερό των φτωχότερων στρωμάτων, αθέτηση υποσχέσεων ανάπτυξης του δικτύου και εκτεταμένα κρούσματα διαφθοράς. **Στο Παρίσι οι τιμές του νερού αυξήθηκαν έως και 200% (!) από τη στιγμή που ο Ζακ Σιράκ παρέδωσε την ύδρευση της πόλης σε δύο πολυεθνικές.**

Μια από τις πιο δραστήριες ΜΚΟ των ΗΠΑ, η Public Citizen, με πολύχρονους αγώνες υπέρ της δημόσιας υγείας, της ασφάλειας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, έχει συντάξει τον κατάλογο με τους δέκα λόγους για τους οποίους οι πολίτες πρέπει να αντιταχθούν στην ιδιωτικοποίηση του νερού.

Πρώτη και βασική αιτία είναι ότι η ιδιωτικοποίηση οδηγεί σε αύξηση των τιμολογίων της παροχής νερού στους καταναλωτές. Πλειάδα παραδειγμάτων από τις πολιτείες της Αμερικής που ιδιωτικοποίησαν το νερό το επιβεβαιώνουν. Στην πολιτεία του Ιλινόι, στα 18 χρόνια που το νερό βρισκε-

ται σε χέρια ιδιωτών, το τιμολόγιο της παροχής του έχει αυξηθεί κατά 204%! Και στο Ηνωμένο Βασίλειο όμως, όπου η ιδιωτικοποίηση έγινε... πανηγυρικά στα τέλη της δεκαετίας του 1980, καθώς κράτος και αγοραστές εξήγγειλαν μειωμένες τιμές για τους καταναλωτές, υψηλή ποιότητα νερού, ασφάλεια και επέκταση του δικτύου υδροδότησης, οι αυξήσεις ξεπέρασαν τελικά το 102%...

Η ιδιωτικοποίηση του νερού λειτουργεί εις βάρος της ποιότητας του και κατ'επέκταση εις βάρος της δημόσιας υγείας. Στην πόλη Γουόλκερτον του Οντάριο του Καναδά 7 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους και 2.300 αρρώστησαν όταν το πόσιμο νερό μολύνθηκε από το θανατηφόρο ιό E.coli. Σύμφωνα με τα όσα προέκυψαν από τις έρευνες για την απόδοση ευθυνών, η διαχειρίστρια εταιρεία A&L Laboratories γνώριζε το «πρόβλημα», όμως δεν έκρινε επιβεβλημένο να ενημερώσει τις υγειονομικές Αρχές, καθώς κάτι τέτοιο δεν προβλεπόταν στη σύμβαση που είχε υπογράψει...

Οι εταιρείες είναι υπόλογες στους μετόχους τους και όχι στους καταναλωτές, κι αυτό τις οδηγεί σε ενέργειες μεγιστοποίησης του κέρδους και όχι βελτίωσης των παρεχόμενων υπηρεσιών και του προϊόντος. Η θυγατρική της πολυεθνικής Vivendi, π.χ., που ανέλαβε την εκμετάλλευση του νερού στο Πουέρτο Ρίκο μπορεί να παραμέλησε τις υποχρεώσεις της για επισκευή και συντήρηση των υδραγωγείων και του αποχετευτικού συστήματος, μπορεί να «ξέχασε» να μετρήσει την κατανάλωση νερού ανά σύνδεση, χρεώνοντας όλους τους πολίτες το ίδιο, δεν αμέλησε, ωστόσο, να απαιτήσει από την κυβέρνηση της αμερικανικής χώρας έκτακτη χρηματοδότηση προκειμένου να καλύψει τις οικονομικές αστοχίες της.

Η ιδιωτικοποίηση τροφοδοτεί τη

διαφθορά, σύμφωνα με τους συντάκτες του καταλόγου της Public Citizen. Στελέχη των μεγάλων πολυεθνικών στη διαχείριση των υδατικών πόρων έχουν καταδικαστεί για δωροδοκία κυβερνητικών αξιωματούχων που αφορούσε είτε στους όρους σύναψης συμφωνιών για την εκμετάλλευση του νερού είτε στον «αλληθωρισμό» στους ελέγχους για το αν τηρούνται οι συνθήκες υγιεινής είτε στη μη κατάθεση των εταιρικών προϋπολογισμών στις ελεγκτικές υπηρεσίες του κράτους. Από την άλλη, **μειώνεται η δυνατότητα παρέμβασης των τοπικών Αρχών, οι οποίες γνωρίζουν τις ανάγκες των δημοτών τους, στην εταιρεία ύδρευσης, όταν αυτή είναι ιδιωτική.**

Υπάρχει η εσφαλμένη εντύπωση ότι, όταν ιδιωτικοποιείται το νερό, το κόστος επισκευής, αναβάθμισης και συντήρησης του δικτύου μεταφέρεται από τον κρατικό προϋπολογισμό στον ιδιώτη. Η πραγματικότητα είναι ότι όλα αυτά, όπως και τους μισθούς των στελεχών αλλά και τα μερίσματα των εταιρικών μετόχων, τα πληρώνουν -και, μάλιστα, ακριβά- οι καταναλωτές.

Η αύξηση της ανεργίας είναι μια ακόμα επίπτωση από την ιδιωτικοποίηση του νερού. Τα παραδείγματα της Public Citizen δεν αφήνουν πολλά περιθώρια αμφισβήτησης: 10.000 θέσεις εργασίας χάθηκαν στον τομέα της ύδρευσης στη Μεγάλη Βρετανία σε μία δεκαετία, ενώ στις Φιλιππίνες το μισό προσωπικό έχασε τη δουλειά του μόλις ιδιωτικοποιήθηκε η εταιρεία ύδρευσης.

Μια ακόμα σημαντική επίπτωση της ιδιωτικοποίησης του νερού αφορά στην ελεύθερη μεταφορά μεγάλου όγκου νερού από χώρα σε χώρα, κρίσιμη παράμετρος αν αναλογιστεί κανείς τις επιστημονικές εκτιμήσεις πως το 2025 τα δύο τρίτα του παγκόσμιου πληθυσμού θα βιώσουν λειψυδρία.

Η σημαντικότερη συνέπεια της ιδιωτικοποίησης στην κοινωνική διάστασή της αφορά στη δυσκολία της προσβασιμότητας σε πόσιμο νερό των οικονομικά κατώτερων στρωμάτων της κοινωνίας. Κάτι που γνωρίζουν καλά οι κάτοικοι της Βολιβίας, της φτωχότερης χώρας της Αμερικής, η οποία, ύστερα από μισό αιώνα κατοχής από το ΔΝΤ, είδε την τιμή του νερού να εκτοξεύεται με την ιδιωτικοποίησή του.

ΤΟ ΠΑΚΟΕ ΕΧΕΙ ΕΠΑΝΕΙΛΗΜΜΕΝΑ ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΕΙ ΤΗΝ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΙ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΜΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ. ΠΟΥΘΕΝΑ ΔΕΝ ΑΝΑΦΕΡΟΤΑΝ ΣΤΙΣ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΞΕΑΓΓΕΛΙΕΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΟΤΙ ΜΟΛΙΣ ΕΡΧΟΝΤΑΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΑΝ ΤΗΝ «ΕΞΟΥΣΙΑ» ΘΑ ΞΕΠΟΥΛΟΥΣΑΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ. ΕΑΝ ΣΥΝΕΧΙΣΤΕΙ ΑΥΤΗ Η ΤΑΚΤΙΚΗ, ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΤΙΠΟΤΕ ΟΡΘΙΟ.

Εμπορευματοποίηση
του δημόσιου
αγαθού του νερού
στην Ελλάδα

Η συζήτηση για την εμπορευματοποίηση του νερού έχει γίνει πολλές φορές στο πρόσφατο παρελθόν. Πρώτα η Χιλή και μετά άλλες χώρες της Λατινικής Αμερικής αποτέλεσαν πεδίο εφαρμογής ιδιωτικοποιήσεων του τομέα του πόσιμου νερού, προσπάθεια που συνεχίστηκε σε Ευρωπαϊκές χώρες όπως η Γαλλία και η Γερμανία. Στις περισσότερες περιπτώσεις η μεταφορά των κρατικών και δημοτικών δομών παροχής υπηρεσιών ύδρευσης σε ιδιώτες συνοδεύτηκε από αύξηση τιμολογίων, υποχώρηση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, ταυτόχρονη αθέτηση των υποχρεώσεων βελτίωσης των υποδομών, η οποία συνοδεύτηκε με διαφθορά λειτουργιών, υποβάθμιση της ποιότητας του νερού και συνδυάστηκε με αύξηση της φτώχειας, ιδιαίτερα σε χώρες του Τρίτου Κόσμου. Τις δύο τελευταίες δεκαετίες του προηγούμενου αιώνα, κάτω από την τεράστια πίεση διεθνών χρηματοπιστωτικών οργανισμών 5 μεγάλες εταιρίες (Veolia, Suez, Agbar, RWE και Saur) κατείχαν το 71% της παγκόσμιας αγοράς νερού. Οι αντιδράσεις όμως των πολιτών οδήγησαν σε επανακρατικοποίηση των δικτύων και σήμερα οι μεγάλες πολυεθνικές κατέχουν μόνο το 34% της αγοράς, ενώ το 90% των 400 μεγαλύτερων πόλεων στον πλανήτη εξακολουθεί να έχει δημόσιο δίκτυο ύδρευσης. Ενώ, λοιπόν, παγκοσμίως η ιδιωτικοποίηση του νερού έχει αποτύχει, η ελληνική κυβέρνηση και όσοι τη στηρίζουν, αδιαφορώντας πλήρως για τις συνέπειες προώθησαν νόμο για τις αποκρατικοποιήσεις, μεταξύ των οποίων και των δικτύων ύδρευσης. Το νερό είναι ουσιαστικό στοιχείο διατήρησης της ζωής, άνισα κατανεμημένο και τελικά ένας φυσικό πόρος σε ανεπάρκεια. Η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ με ψήφισμα της κηρύσσει την «πρόσβαση σε καθαρό πόσιμο νερό και ικανοποιητικές συνθήκες υγιεινής» ως Θεμελιώδες Ανθρώπινο Δικαίωμα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΑΘΟ «ΕΝ ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑ» ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ ΤΟ ΝΕΡΟ. ΤΟ ΠΑΚΟΕ ΕΧΕΙ ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΕΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΝ ΣΩΣΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ. ΕΤΣΙ ΦΤΑΣΑΜΕ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ 1,5 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΓΕΩΤΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΤΟ 99% ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ.

Κατοχυρωμένος και συνταγματικά ο δημόσιος χαρακτήρας του νερού

«Μετά την ΕΥΑΘ έρχεται και η σειρά της ΕΥΔΑΠ» δήλωσε ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της ΕΥΔΑΠ κ. Βαρθολομαίος. Την ίδια ώρα οι πολίτες αντιδρούν στην ιδιωτικοποίηση της διαχείρισης των δικτύων ύδρευσης-αποχέτευσης Θεσσαλονίκης και Αθήνας, χωρίς μάλιστα να είναι συνολικά αρνητικοί σε κάθε ιδιωτικοποίηση. Στη Θεσσαλονίκη η «Ένωση Πολιτών για το Νερό» κατέθεσε πρόταση εξαγοράς και μη κερδοσκοπικής διαχείρισης της ΕΥΑΘ ΑΕ. Φαίνεται πως οι πολίτες με απλό, σχεδόν ενστικτώδη τρόπο αντιλαμβάνονται αυτό που αναγνώρισε η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ το 2010: «Το δικαίωμα στο ασφαλές και καθαρό πόσιμο νερό και στην υγιεινή αποτελεί ανθρώπινο δικαίωμα ουσιώδες για την πλήρη απόλαυση της ζωής και όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

Το νερό αποτελεί εμβληματικού χαρακτήρα συλλογικό αγαθό. Καθετί που θέτει σε διακίνηση την πρόσβαση σε αυτό είναι εις βάρος του κοινωνικού συμφέροντος. Τα ερωτήματα που θέτει η πρωτοβουλία «Save Greek Water» είναι χαρακτηριστικά: Πώς θα αντιμετωπίζεται η ύδρευση κοστοβόρων για την ιδιωτική πρωτοβουλία απόμακρων ή αραιοκατοι-

κημένων περιοχών;

Τι οικολογική επιβάρυνση θα επιφέρει η απώλεια κοινωνικού ελέγχου στην ποσότητα και τις πηγές του νερού που αντλείται; Τι ακριβώς θα πωληθεί και με ποια ζημία του κοινωνικού συνόλου, αφού οι επενδύσεις υψηλού κόστους αφορούν τις υποδομές που ήδη έχουν πληρώσει με έξοδα των φορολογούμενων πολιτών; Σε έρευνα του Corporate Europe Observatory, του Transnational Institute και του Municipal Services Project, παρατίθενται πολλές όψεις της αποτυχίας της ιδιωτικοποίησης του νερού: άνιση πρόσβαση στο νερό, περιβαλλοντικοί κίνδυνοι, υγειονομικές απειλές και σκανδαλώδη περιθώρια κέρδους.

ΤΟ ΠΑΚΟΕ ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΕΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΤΗΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ ΕΠΕΙΔΗ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΤΟ ΝΕΡΟ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΑΘΟ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΚΑΝΕΝΟΣ ΜΕ ΤΟ ΔΕΔΟΜΕΝΟ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΟΧΥΡΩΜΕΝΟ ΑΥΤΟ ΚΑΙ

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ. ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΝΤΕΣ ΝΑ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΣΟΥΝ ΣΕ ΤΟΣΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑ.

Νίκη στην μάχη για την ιδιωτικοποίηση του νερού

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο συμφώνησαν με την πρόσφατη πρόταση του Επίτροπου Barnier να εξαιρεθεί το νερό από την νέα οδηγία σχετικά με την ανάθεση των συμβάσεων παραχώρησης.

Πρόκειται για νίκη του κινήματος των πολιτών που σε διάφορες χώρες έχουν μαζέψει πάνω από 1,5 εκατομμύρια υπογραφές Ευρωπαίων Πολιτών κατά των σχεδίων ιδιωτικοποίησης του νερού. Έτσι διεκδικείται η θέσπιση Ευρωπαϊκής νομοθεσίας που να υλοποιεί το ανθρώπινο δικαίωμα πρόσβασης σε ύδρευση και αποχέτευση. Η Διεθνής Ομοσπονδία

Ιδιωτικών Εταιριών Ύδρευσης με ανακοίνωση αντιτίθεται στην εξαίρεση του νερού, κάτι που θίγει τα συμφέροντα των ιδιωτικών εταιριών παροχής νερού.

Η Ελληνική κυβέρνηση κωφεύει και επιμένει για την ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ και της ΕΥΑΘ στα πλαίσια των μνημονιακών δεσμεύσεων. Στην περίπτωση της Θεσσαλονίκης για να συντονιστούν οι δράσεις δημιουργήσαν το «SOSτε Το Νερό» και ασκούν πιέσεις σε όλους τους θεσμικούς φορείς της πόλης. Όλοι οι δήμοι του πολεοδομικού συγκροτήματος της Θεσσαλονίκης δήλωσαν την αντίθεσή τους και τάχτηκαν υπέρ της διεξαγωγής

δημοψηφίσματος με αποφάσεις των δημοτικών συμβουλίων τους.

Παρόλα αυτά έκπληξη αποτελεί η στάση του Γεν. Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας Θράκης κ. Καρούντζου που αναφέρει ότι η ιδιωτικοποίηση της ΕΥΑΘ εντάσσεται στην γενικότερη οικονομική πολιτική και δεν είναι αρμοδιότητα του δήμου.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΓ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΠΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΚΑΜΨΕΙ ΤΗΝ ΘΕΛΗΣΗ ΚΑΙ ΒΟΥΛΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ.

Προβλήματα στη διαχείριση των υδατικών πόρων

Ο καθηγητής Βασίλης Καλέρης επεσήμανε πως «η σχέση των υδατικών πόρων με την ανάπτυξη είναι περισσότερο από προφανής».

Οι υδατικοί πόροι επηρεάζουν όλους τους τομείς που συμβάλλουν στην ανάπτυξη μιας περιοχής, αφού η εξασφάλιση επαρκών ποσοτήτων νερού υψηλής ποιότητας για την ύδρευση διασφαλίζει το βιοτικό επίπεδο και την υγεία των πολιτών, για την άρδευση συμβάλλει στην ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα, αλλά και των βιομηχανικών δραστηριοτήτων, ενώ η διαθέσιμότητα υδατικών πόρων αποτελεί βασική προϋπόθεση ανάπτυξης του τουρισμού σε μια περιοχή. «Η Αχαΐα και η Δυτική Ελλάδα έχουν επάρκεια νερού.

Παρά το γεγονός αυτό υπάρχουν προβλήματα στη διαχείριση των υδατικών πόρων» αναφέρει ο κ. Καλέρης. Παρατήρησε πως υπάρχει έλλειψη: **1)** από επαρκή και αξιόπιστα στοιχεία, από τα οποία να βγαίνουν ασφαλή συμπεράσματα για τη συμπεριφορά των υδατικών συστημάτων, **2)** Δεν έχουν μετρηθεί οι χρησιμοποιούμενες ποσότητες νερού και **3)** Δεν υπάρχει μια ενιαία βάση δεδομένων για την καταχώρηση όλων των ανωτέρων στοιχείων.

ΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΦΑΝΗ ΚΥΡΙΕ ΚΑΘΗΓΗΤΑ. ΣΤΗΝ ΟΥΣΙΑ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΠΕΙΤΕ ΟΛΟΙ ΕΣΕΙΣ ΟΙ ΘΕΣΜΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΞΘΕΣΜΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΤΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΙ ΚΑΝΕΤΕ; ΚΟΡΟΪΔΕΥΕΤΕ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ.

Επικίνδυνο το πόσιμο νερό στην Αγγλία

Οι πιο συχνοί αλλά και οι πιο λοιμώδεις ρυπαντές των ποταμών και των παραλιών της Αγγλίας είναι οι μεγαλύτερες ιδιωτικές εταιρείες νερού της χώρας, οι οποίες, αν και είναι υπεύθυνες για την παροχή καθαρού νερού, έχουν κατηγορηθεί για περισσότερα από 1.000 περιστατικά ρύπανσης -κυρίως για διαρροές μη επεξεργασμένων λυμάτων- κατά τα τελευταία εννέα χρόνια, όμως τα συνολικά πρόστιμα που τους έχουν επιβληθεί ανέρχονται σε μόλις 3,5 εκατ. βρετανικές λίρες, όπως αποκαλύπτει ο βρετανικός « Observer». Η καθαρότητα των παραλιών της Αγγλίας έχει μειωθεί τα τελευταία χρόνια και τα περισσότερα υδατικά συστήματά της αδυνατούν επί του παρόντος να ανταποκριθούν στους υψηλότερου επιπέδου ευρωπαϊκούς κανονισμούς νερού.

Κι όμως, παρά τα υψηλά κέρδη τους και την αποφυγή καταβολής φόρων, οι βρετανικές εταιρείες ύδρευσης αναζητούν την άμεση στήριξη των φορολογουμένων. Για παράδειγμα, η Thames Water ζητάει από την κυβέρνηση κεφάλαια για να κατασκευάσει ένα νέο, σύγχρονο αποχετευτικό σύστημα στο Λονδίνο. Τι κι αν η συγκεκριμένη εταιρεία ελέγχεται από μια κοινοπραξία με επικεφαλής τη Macquarie, μια αυστραλιανή τράπεζα; Τι κι αν έχει «υγιή» κέρδη επί πολλά χρόνια; Η εταιρεία είναι πολύ αποδυναμωμένη από τα χρέη για να χρηματοδοτήσει ένα μεγάλο κατασκευαστικό έργο χωρίς τη στήριξη των φορολογουμένων. Σήμερα, ο μέσος όρος του χρέους προς ίδια κεφάλαια μιας εταιρείας νερού στην Αγγλία είναι περίπου 70%. ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΗΘΕΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ. ΩΣ ΠΟΤΕ ΘΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΥΤΟ ΚΥΡΙΟΙ «ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ»

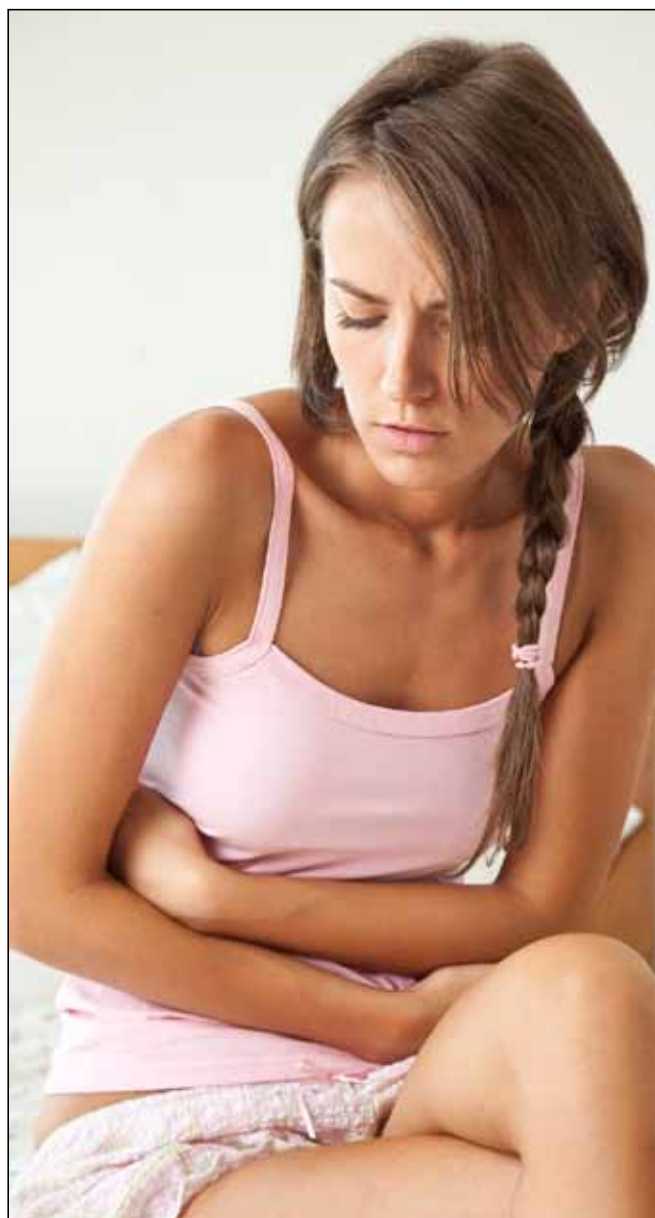
Σαρώνει η ιογενής γαστρεντερίτιδα στα νησιά

Σωρεία περιστατικών γαστρεντερίτιδας παρατηρήθηκε φέτος στα ελληνικά νησιά. Σε Τζια, Νάξο, Τήνο είχαμε έξαρση των περιστατικών, ειδικά σε σχέση με το περυσινό καλοκαίρι.

Η εκδήλωση γαστρεντερίτιδας είναι συνηθισμένη τους καλοκαιρινούς μήνες και όπως είπαν οι γιατροί του Πολυδύναμου Ιατρείου της Τζιας, η μετάδοση γίνεται από τον έναν κάτοικο στον άλλον με αποτέλεσμα τα περιστατικά να αυξάνονται ραγδαία. Η νόσος διαρκεί μία μέρα κατά μέσον όρο, με τα συμπτώματα να είναι εμετοί και διάρροια. Στην Τζια εμφανίστηκαν περισσότερα από είκοσι κρούσματα τις τελευταίες δέκα ημέρες, με τον συνολικό αριθμό των ασθενών για όλο το καλοκαίρι να ξεπερνά τους 70. Ασυνήθιστη έξαρση εμφάνισε η ιογενής γαστρεντερίτιδα αυτό το καλοκαίρι και στη Νάξο.

Από τις αρχές του καλοκαιριού, τα περιστατικά με τα συγκεκριμένα συμπτώματα έφταναν στο νοσοκομείο προκειμένου να λάβουν φαρμακευτική αγωγή. Στη Μύκονο, από την άλλη, το πρόβλημα με την αντιμετώπιση των περιστατικών ήταν στην έλλειψη προσωπικού. Σύμφωνα με τη γνώμη των ειδικών υπάρχει άμεση συσχέτιση της εξάπλωσης του ιού με την κατανάλωση μολυσμένου νερού. Ο συνήθης τρόπος μετάδοσης των μικροβίων που προκαλούν την οξεία γαστρεντερίτιδα είναι η εντεροστοματική οδός.

Η μετάδοση του νοσήματος γίνεται κατά κανόνα μέσω της κατανάλωσης μολυσμένου τροφίμου ή νερού, καθώς και από άτομο σε άτομο. Οι επιδημίες οξείας γαστρεντερίτιδας συμβαίνουν όταν δεν τηρούνται πλήρως οι κανόνες υγιεινής ή όταν υπάρχει διαρροή στο σύστημα αποχετεύσεως και ανάμειξή του με το σύστημα ύδρευσης. Η καλύτερη πρόληψη παραμένει φυσικά η αποφυγή των τροφίμων και του νερού που μπορεί να έχουν μολυνθεί, αλλά και το συχνό πλύσιμο των χεριών.

Η αλήθεια είναι ότι οι περισσότεροι από μας συνθιζόμαστε να χρησιμοποιούμε τα πλαστικά μπουκάλια εμφιαλωμένου νερού, ξανά και ξανά... Τα παίρνουμε μαζί μας στο γραφείο, τα βάζουμε στη τσάντα του γυμναστηρίου, τα τοποθετούμε στο ψυγείο μας... Τα ίδια πλαστικά μπουκάλια ξανά και ξανά...

Δυστυχώς αυτή η μικρή, αλλά τόσο καθημερινή συνήθειά μας, δεν φανταζόμαστε τι κινδύνους εγκυμονεί για την υγεία μας. Η συνεχής χρήση του πλαστικού μπουκαλιού και ιδιαίτερα η έκθεσή του σε υψηλές θερμοκρασίες (π.χ. όταν το αφήνουμε στο αυτοκίνητο, στην παραλία, κτλ), επιτρέπει στις χημικές και καρκινογόνες ουσίες να διαρρεύσουν στο νερό.

Ιδιαίτερα επικίνδυνη είναι η καρκινογόνος ουσία Δισφαινόλη Α (BPA) η οποία έχει εντοπιστεί στα περισσότερα πλαστικά μπουκάλια εμφιαλωμένου νερού, στις κονσέρβες, αλλά και σε ορισμένα πλαστικά δοχεία, παγούρια & μπιμπερό.

Συγκεκριμένα έχει σχετισθεί με:

- Μορφές καρκίνου
- Καρδιοπάθειες
- Χαμηλή ποσότητα σπέρματος
- Ορμονικές διαταραχές (μιμείται τη δράση των οιστρογόνων)

• Αναπτυξιακά προβλήματα εμβρύου

Σύμφωνα με έρευνα της Σχολής Δημόσιας Υγείας του Χάρβαρντ, η συχνή χρήση πολυανθρακικών μπουκαλιών αυξάνει κατά 69% τα επίπεδα Δισφαινόλης Α (BPA) στα ούρα.

Από τους εθελοντές στην έρευνα, ζητήθηκε να πίνουν όλα τα ποτά τους κρύα, από μπουκάλια από ανοξείδωτο ατσάλι, για μια περίοδο επτά ημερών. Αμέσως μετά, τα μπουκάλια αυτά αντικαταστάθηκαν από πολυανθρακικά για άλλες επτά ημέρες.

Από ανάλυση ούρων των συμμετεχόντων κατά τη χρήση και των δύο τύπων μπουκαλιών, οι ερευνητές διαπίστωσαν ότι κατά τη δεύτερη εβδομάδα, τα επίπεδα του συγκεκριμένου χημικού σημείωσαν επικίνδυνη αύξηση.

Επίσης, οι αριθμοί που αναγράφονται στον πάτο των πλαστικών μπουκαλιών, δεν αναφέρονται στην ανακύκλωση –όπως οι περισσότεροι από εμάς νομίζουμε-, αλλά στις χημικές ουσίες που περιέχει το υλικό τους.

Συγκεκριμένα:

1. Πολυαιθυλαίνιο Terephalate (PET)
2. Πολυαιθυλένιο Υψηλής Πυκνότητας (HDPE)
3. Πολυβινυλικό Χλωρίδιο unplastised (UPVC) ή Πλαστικοποιημένο Πολυβινυλικό Χλωρίδιο (PPVC)
4. Πολυαιθυλενίου Χαμηλής Πυκνότητας (LDPE)
5. Πολυπροπυλένιο (PP)
6. Πολυστυρόλιο (CP) ή Εκτάσιμο Πολυστυρόλιο (EPS)
7. Άλλο, συμπεριλαμβανομένου Νάυλον και Ακρυλικού

Σε ότι αφορά τώρα τον οικολογικό «χαρακτήρα» του πλαστικού μπουκαλιού να επισημάνουμε τα εξής:

50.000.000.000 πλαστικά μπουκάλια εμφιαλωμένου νερού, καταναλώνονται κάθε χρόνο, παγκοσμίως, εκ των οποίων μόνο το **24%** ανακυκλώνεται. **151.000.000.000** βαρέλια πετρελαίου χρειάζονται & **22.500.000**

τόνοι διοξειδίου του άνθρακα παράγονται, για να κατασκευαστούν τα παραπάνω μπουκάλια.

8.000 πλαστικά μπουκάλια εμφιαλωμένου νερού, πετιούνται κάθε λεπτό στα σκουπίδια.

200.000.000.000 \$ ξοδεύονται κάθε χρόνο, σε όλο τον κόσμο, για αγορά εμφιαλωμένου νερού.

Αν μόνο **1 άνθρωπος** σταματούσε να αγοράζει εμφιαλωμένο νερό, θα ανακούφιζε το περιβάλλον από περίπου **200 πλαστικά μπουκάλια** το χρόνο.

Το πλαστικό με αριθμούς:

Σε **100 εκατ. τόνους** έχει αυξηθεί η παγκόσμια κατανάλωση πλαστικού, από 5 εκατ. τόνους που ήταν τη δεκαετία του 1950.

20 φορές περισσότερο πλαστικό παράγουμε σήμερα, από ότι 50 χρόνια πριν.

4% περίπου το χρόνο, αυξάνεται η κατανάλωση πλαστικού στην Ευρώπη.

1 τόνος πλαστικού ισοδυναμεί με **20.000** μπουκάλια των δύο λίτρων ή με **120.000** σακούλες για ψώνια.

60.000 τόνους πλαστικής ύλης παράγονται κάθε χρόνο στην Ελλάδα.

400.000.000 μπουκάλια εμφιαλωμένου νερού καταναλώνονται κάθε χρόνο στη χώρα μας.

Το **4%** της ετήσιας παγκόσμιας παραγωγής πετρελαίου, χρησιμοποιείται ως πρώτη ύλη για παραγωγή πλαστικών.

Το **57%** των σκουπιδιών στις παραλίες είναι διάφορων ειδών πλαστικά.

10.000 φάρια πεθαίνουν στη Μεσόγειο, εξαιτίας των πλαστικών και άλλων μικροαντικειμένων που καταλήγουν στη θάλασσα.

ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ: ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΓΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΑΝΗΤΗ

Μολυσμένο
νερό
από ποντίκια
στο Ν. Ηλείας

Στο Καλλίκωμο της Ηλείας ο 55χρονος Αλέξανδρος Καψιμάλης κατήγγειλε ότι «εδώ και μερικές ημέρες η βρύση στην κουζίνα έβγαζε λίγο νερό, μέχρι που πριν από 7-8 μέρες σταμάτησε τελείως. Το ίδιο συνέβη και με τη βρύση του μπάνιου. Με ενημέρωσε η σύζυγός μου για το περιστατικό ενώ ο γιος μου πήρε ένα κλειδί για να τις ανοίξει και να δει τι συμβαίνει. Όταν τις άνοιξε, από μέσα βγήκαν υπολείμματα και μέλη από ποντίκια ο ίδιο έβγαλε και ο νεροχύτης Μάζεψα μερικά, παρά την απέχθεια που ένιωσα, και τα έβαλα σε σακούλα». Και συμπλήρωσε «Έπαθα ζημιά στο στομάχι. Έκανα εξαντλητικές εξετάσεις και πήγα σε πόσους γιατρούς. Χάλασα 1000 ευρώ. Η ιατρική γνώμια αναφέρει ότι έχω μολυνθεί από μικρόβιο. Μπορεί να προήλθε από αυτό, όλα πιθανά είναι. Ενημέρωσα την Αστυνομία και μου είπε ότι θα ενημερώσει και τη δημοτική Αρχή ενώ πήγα και στον Εισαγγελέα». Ο αρμόδιος αντιδήμαρχος Ανδρίτσαινας-Κρεστένων, Γ. Λάγκαρης, απάντησε ότι στη δεξαμενή έχει γίνει απολύμανση προσφάτως επισημαίνοντας ωστόσο, ότι υπάρχουν σοβαρά κενά στα μέτρα ασφαλείας, που ενισχύουν την πιθανότητα μόλυνσης.

Πρόβλημα με το εξασθενές χρώμιο

ΤΟ ΠΑΚΟΕ ΑΠΟ ΤΟ 2007 ΕΧΕΙ ΑΣΧΟΛΗΘΕΙ ΕΠΙΣΤΑΜΕΝΩΣ ΜΕ ΤΟ ΕΞΑΣΘΕΝΕΣ ΧΡΩΜΙΟ. ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ; ΕΞΑΠΛΩΝΕΤΑΙ ΣΕ ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ.

Οι βρύσες των κατοικιών φέρονται να στάζουν... ολικό και εξασθενές χρώμιο, οι δημόσιες υπηρεσίες ενημερώνουν «κατά το ήμισυ» τον τοπικό πληθυσμό για την ακαταλληλότητα του νερού και οι κάτοικοι ζητούν την άμεση και οριστική λύση στο ζήτημα της υδροδότησης με πόσιμο νερό καλής ποιότητας.

Η παραπάνω σύνοψη αφορά τον οικισμό του Σχίνου Κορινθίας (Δήμος Λουτρακίου - Αγίων Θεοδώρων), ο οποίος απαρτίζεται κοντά στους 200 μόνιμους κατοίκους. Όμως, καθώς δημοφιλής θερινός προορισμός, το καλοκαίρι οι περίπου 2.000 κατοικίες της κοινότητας γεμίζουν με παραθεριστές. Ανώτατο όριο για το εξασθενές χρώμιο δεν υπάρχει, λόγω κενού στη νομοθεσία. Αναλύθηκαν 22 δείγματα νερού από πηγάδια και γεωτρήσεις της περιοχής. Τα 17 περιείχαν ανιχνεύσιμες ποσότητες χρωμίου.

Μερίδα κατοίκων προανατολίζεται να κινηθεί νομικά κατά του δήμου και της τοπικής ΔΕΥΑ, ενώ υποστηρίζουν πως οι υπηρεσίες προσπαθούν να «μπαλώσουν» το θέμα. Αυτή τη στιγμή, οι κάτοικοι αναγκάζονται να λαμβάνουν πόσιμο νερό από τις τρεις κοινόχρηστες βρύσες της κοινότητας, ενώ στο παρελθόν υδροδοτήθηκαν από βυτιοφόρο του δήμου.

Το έργο έγινε, νερό δεν τρέχει

ΘΑ ΠΟΥΜΕ ΤΟ ΝΕΡΟ ...ΝΕΡΑΚΙ ΚΙ ΑΣ ΤΟ ΠΛΗΡΩΣΑΜΕ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΠΑΝΩ

Το πρόβλημα ύδρευσης στο Κατάκολο πύργου καλά κρατεί. Αιτία, σύμφωνα με τη ΔΕΥΑΠ, στάθηκε μια νέα ζημιά στο δίκτυο υδροδότησης, αυτή τη φορά στο χωριό Λαμπέτι έξω από τον Πύργο.

Ο δήμαρχος Πύργου, Μάκης Παρασκευόπουλος, ο οποίος επιβεβαίωσε την καινούργια ζημιά, μίλησε για το σπουδαίο έργο του Ερύμανθου και είπε χαρακτηριστικά, «για πρώτη φορά εδώ και 130 χρόνια το Κατάκολο έχει πόσιμο νερό», όπως δημοσιεύτηκε στην Εφ. Των Συντακτών. Βέβαια, αυτό είναι εντελώς ανακριβές, καθώς εδώ και μέρες το χωριό δεν έχει ούτε πόσιμο ούτε ποτιστικό νερό και γενιές και γενιές μεγάλωσαν με αυτό το νερό πριν δηλητηριαστεί από τα φυτοφάρμακα των γεωργικών εκτάσεων.

Ποιο είναι όμως αυτό το περίφημο έργο του Ερύμανθου; Πρόκειται για ένα έργο που, σύμφωνα με τις διαβεβαιώσεις του περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδας Απόστολου Κασιφάρα, επρόκειτο να λειτουργεί κανονικά από το πρώτο δεκαπενθήμερο του Ιουνίου. Δύο μήνες μετά το έργο δεν λειτουργεί κανονικά, με τις βλάβες να συνεχίζονται και να αποδεικνύονται ιδιαίτερα σοβαρές.

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

Απαραίτητο για τη ζωή είναι το νερό. Υγεία, ομορφιά ... και ευζωία δεν μπορούν να υπάρξουν χωρίς το αγαθό αυτό. Πόσα όμως γνωρίζουμε για το πολύτιμο αυτό δώρο της φύσης; Διαβάστε 10 πληροφορίες που καλό θα ήταν να γνωρίζουμε σχετικά με το νερό.

1. Νερό σημαίνει μακροζωία. Ένα από τα μεγάλα μυστικά μακροζωίας των υπεραιώνόβιων πληθυσμών του πλανήτη είναι το πεντακάθαρο νερό των περιοχών τους.

2. Η λύση του εμφιαλωμένου νερού δεν είναι η ιδανική καθώς μελέτες δείχνουν ότι περιέχουν βαρέα μέταλλα και άλλες τοξικές χημικές ουσίες και βακτηρίδια παρά τον υποτιθέμενο «καθαρισμό» από τον οποίο περνάει. Το εμφιαλωμένο νερό είναι επίσης πολύ βλαβερό για το περιβάλλον καθώς απαιτεί τεράστια παραγωγή πλαστικών μπουκαλιών, τα οποία περιέχουν τοξικά και καρκινογόνα συστατικά, για να διαθέτουν ευκαμψία αλλά και με αυτό το τρόπο μολύνουν το περιεχόμενο τους κατά τη διάρκεια της μεταφοράς ή της αποθήκευσης.

3. Το δέρμα είναι το μεγαλύτερο όργανο του σώματος και είναι πορώδες. Έτσι όταν κάνουμε μπάνιο, δίκως να το καταλαβαίνουμε, μεγάλη ποσότητα χλωρίου διεισδύει στο σώμα μας μέσω των πόρων του δέρματος. Για να το αποφύγουμε αυτό καλό θα ήταν

να τοποθετήσουμε ένα φίλτρο στο ντους.

4. Για να αποφύγουμε το χλώριο θα μπορούσαμε να βάλουμε το νερό σε μια γυάλινη κανάτα και να το αφήσουμε για 1, 2 ώρες ώστε να εξατμιστεί το χλώριο.

5. Το χλώριο που περιέχεται στο νερό αποτελεί μια δηλητηριώδη νευροτοξίνη που είναι υπεύθυνη για καρκινογόνες ενώσεις, καρδιακές παθήσεις, αρτηριοσκληρώσεις και τη καταστροφή των καλών μας βακτηριδίων. Το χλώριο που προσλαμβάνουμε με την κατανάλωση του νερού βρύσης σκοτώνει τα φιλικά βακτηρίδια που βρίσκονται στο παχύ έντερο τα οποία ευθύνονται για τα τελικά στάδια της πέψης καθώς και τη σύνθεση βιταμινών κι έτσι το πεπτικό σύστημα αναγκάζεται να λειτουργήσει με μειωμένη αποτελεσματικότητα.

6. Το PH που πρέπει να έχει το αίμα μας πρέπει να είναι από 7.3. έως 7.45. Εάν γίνει πιο βασικό ή πιο όξινο τότε πεθαίνουμε. Εάν καταναλώνουμε αναψυκτικά, αλκοόλ, fast food τότε αυξάνουμε το PH του αίματός μας. Έτσι όταν πίνουμε νερό βοηθάμε το σώμα μας να κάνει το αίμα μας πιο βασικό. Κι όσο πιο κοντά στο 7.45 διατηρούμε το PH μας τόσο πιο αργά γερνάμε.

7. Μπορεί να αποφεύγουμε το πολύ νερό για να μην πηγαινοερχόμαστε συνεχώς

στη τουαλέτα, αλλά δεν γνωρίζουμε ότι η κύστη είναι μυϊκό όργανο κι όπως όλοι οι μύς έτσι κι αυτός αποδυναμώνεται με την αδράνεια και ενισχύεται με τη χρήση. Έτσι όσο περισσότερο νερό πίνουμε, τόσο θα αυξηθεί η δύναμη της κύστης και δεν θα χρειάζεται να τρέχουμε στη τουαλέτα κάθε πέντε λεπτά.

8. Η λύση για την αφυδάτωση είναι η κατανάλωση τουλάχιστον 8 ποτηριών νερού τη μέρα, στα οποία μπορούμε να συνυπολογίσουμε μονάχα τους φρεσκοστυμμένους χυμούς, χωρίς κανένα άλλο ποτό. Μ' αυτό τον τρόπο μπορούμε να επιλύσουμε πολλά από τα προβλήματα υγείας μας, συμπεριλαμβανομένης της πρόωρης γήρανσης του δέρματος.

9. Μπορεί όταν διψάμε να καταφεύγουμε σε υποκατάστατα νερού όπως σε καφέ, αναψυκτικά και μύρα πιστεύοντας ότι έτσι καλύπτουμε τις ανάγκες μας καθώς περιέχουν νερό, αλλά στη πραγματικότητα η ζάχαρη και η καφεΐνη αποσπούν το νερό από τα κύτταρά μας για να διατηρήσουν την ισορροπία του PH των ηλεκτρολυτών στο αίμα, με αποτέλεσμα τα κύτταρα να αφυδατώνονται.

10. Το νερό αποτελεί το 75% του σώματός μας, το 90% του αίματος και το 85% του εγκεφάλου. Το στεγνό στόμα είναι το τελευταίο σημάδι δίψας.